

“Ny demokrati sa en del saker som var självklara, som att man i första hand ska hjälpa folk där de bor. Sedan kunde man under lång tid inte säga sådant utan att bli kritiserad eftersom Ny demokrati sagt samma sak.”

Maj-Lis Lööv,
invandringsminister (s)

“ Ett politiskt ansvarstagande innebär en ständig vakthållning mot den främlingsfientlighet Sverigedemokraterna representerar.”

Falu-Kuriren, den 16/11 -09

Avsnitt

a) Sjöbo

b) Partier

c) Opinionsbildare

Kronologiskt:

1. Skånepartiet 1979
2. BSS 1979
3. Sjöbo/Sven-Olle Olsson 1988
4. Sverigedemokraterna 1988
5. Ny Demokrati 1991
6. Fri Information 1992
7. Samfundet för nationell och internationell utveckling 1993
8. Blågula frågor 1994
9. Hembygdspartiet 1995
10. Folkviljan och massinvandringen 1997
11. Det nya partiet (d) 1998
12. Tidskriften SALT 1999
13. Nationaldemokraterna 2001
14. Salem-manifestationerna 2002
15. Tidningen SVIC 2005
16. Tidningen Nationell Idag 2005

Sammanfattning

Detta avsnitt vill få sagt:

- att en demokratisk opposition mot den förda invandringspolitiken förekommit i Sverige alltsedan 1980-talet
- att denna opposition tagit sig olika former

Sjöbo och kommunalrådet Sven-Olle Olsson intar en särställning i den demokratiska motståndskampen.

1. Före folkomröstningen

Bakgrunden till Sjöbos folkomröstning om flyktingpolitiken var upprepade framställningar från Socialdemokraterna och Folkpartiet i kommunfullmäktige. De båda partierna motionerade för att kommunen skulle teckna avtal med Statens Invandrarverk om mottagning av elva asylanter.

Båda gångerna blev det avslag, med röstsiffrorna 25-24.

När (s) och (fp) för tredje gången motionerade i samma fråga svarade majoriteten - Moderaterna och Centerpartiet - med att föreslå en lokal folkomröstning om saken, att hållas i anslutning till de allmänna valen 1988.

Förslaget välkomnades av oppositionen. Beslutet att i Sjöbo hålla en lokal folkomröstning om asylantmottagning togs alltså i partipolitisk enighet.

Den fråga man skulle ta ställning till var mottagandet av 15 asylanter.

2. Folkomröstningen 1988

Kommunstyrelseordförande och Centerledare i Sjöbo var lantbrukaren **Sven-Olle Olsson**. I valkampanjen kom han att leda nej-sidan. Ja-sidan anfördes av friherrinnan **Madeleine Ramel** på Övedskloster, moderat kommunpolitiker.

Folkomröstningen väckte stor uppmärksamhet på riksnivå och massmedia drog igång ett drev mot Sven-Olle Olsson - "*Svin-Olle*" - med en hätskhet utan motstycke.

I en intervju för BGF 1997 framkom att Sven-Olle Olsson särskilt reagerat mot ett radioinslag av Göran Skytte. Direkt efter ett bandat inslag med Sven-Olle fick **Bengt Westerberg** komma in, för att kommentera vad Sven-Olle sagt!

“Då var jag inte närvarande, då var det han och Bengt Westerberg. Jag tycker det är för dåligt av en journalist att göra på det sättet, jag kan inte nog uttala min avsky över detta!

Hade jag fått minsta chans att bemöta Bengt Westerberg hade det väl varit okej. Hur skulle en valdebatt se ut, om man först kallade in Carl Bildt att uttala sig och sedan låta Göran Persson sitta och kommentera detta?”

Resultatet av folkomröstningen i Sjöbo blev - trots ensidigheten i media, eller kanske snarare pga av den? - en jordskredsseger för nejsidan.

Majoriteten blev på **67%**!
Sju av tio hade röstat nej.

Centern gick samtidigt fram kraftigt, och ökade sitt mandatantal i kommunfullmäktige. I Sven-Olle Olssons egen valkrets ökade centerrösterna med 150 procent.

På rikspanelet gick Centerpartiet däremot bakåt i valet.

Dessa valresultat blev dock aldrig kungjorda i centerpressen.

Sven-Olle för BGF:

“Var man än visade sig så fick man ju höra samma synpunkter, ‘det kommer in för många’. Vem man än pratade med - släkt, vänner, bekanta - så hade man samma åsikt som jag. Sen sitter det 349 stycken uppe i Stockholm, med en helt motsatt uppfattning. Kan det verkligen vara så, eller finns det bland de här 349 någon som har en annan åsikt?”

3. Efter folkomröstningen

Efter valet, i oktober 1988, höll Centerpartiet riksstämman i Borås. Där hade Sjöbocentern en motion om en restriktivare svensk flyktingpolitik. Motionen avlogs. I BGF vittnar Sven-Olle om stämningen:

“Karin Söder, som hade ett gott renommé, var utsedd till exekutor och hon gjorde ju sitt bästa för att avrätta mig. Och så skulle jag, min stackare, försöka plädera för mina åsikter.

Karin Söders inlägg handlade om alla människors lika värde, att vi äger vår jord gemensamt, hela denna utantilläxa. Och hon fick stora ovationer.

Men när jag slutat mitt inlägg fanns inte en tillstymmelse till applåder. Det var så dödyst i mötessalen, att man skulle ha kunnat höra en knappnål falla.”

Stämman beslöt också att utesluta Sven-Olle Olsson och ytterligare två medlemmar i Sjöbo ur partiet.

Motiveringen var en kedja av guilt-by-association: de hade haft “samröre” med Nysvenska rörelsen, genom spridandet av skriften “Sjöbo - ett demokratiskt föredöme”.

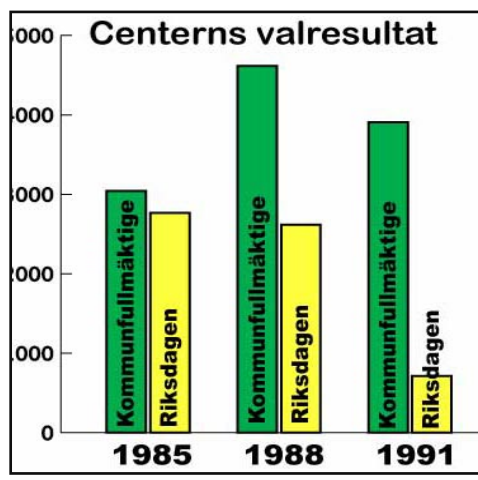
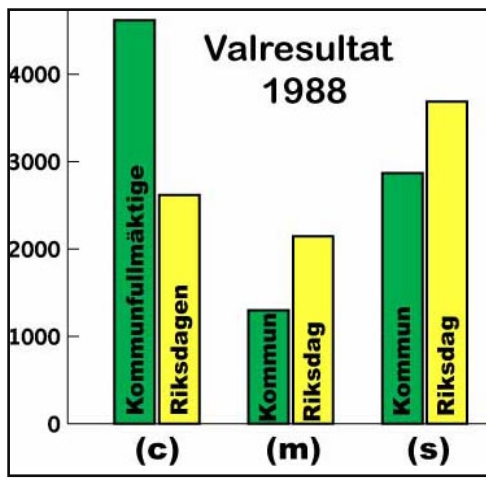
Man anförde alltså inget som Sven-Olle Olsson själv sagt under valrörelsen. Visserligen var man kritisk till att en folkomröstning alls hade genomförts, men beslutet om denna hade ju Sjöbo tagit i partipolitisk enighet. Inte heller kunde man anföra något av det som stod i nämnda skrift.

Det halmstrå som man hängde upp uteslutningarna på var att Göran Englund medverkat i skriften och att Englund var aktiv i Nysvenska rörelsen. Han hade inte medverkat som företrädare för denna organisation, utan som privatperson. Det räckte.

Efter uteslutningen ur Centern tog Sven-Olle Olsson initiativ till bildande av ett nytt, lokalt parti: Sjöbopartiet. I valet 1994 blev Sjöbopartiet kommunens största parti. Med 32% av rösterna fick partiet 16 platser i fullmäktige.

Sven-Olle: *“Hade Centern följt mina åsikter då skulle partiet idag vara det största borgerliga partiet, kanske även det största totalt sett.*

Nu ser man ju, det går bara nedför för Centern.”

I riksdagsvalet **1988 fick Centerpartiet 2000 fler röster i kommunalvalet än i riksdagsvalet** - 4.615 mot 2.618 röster.

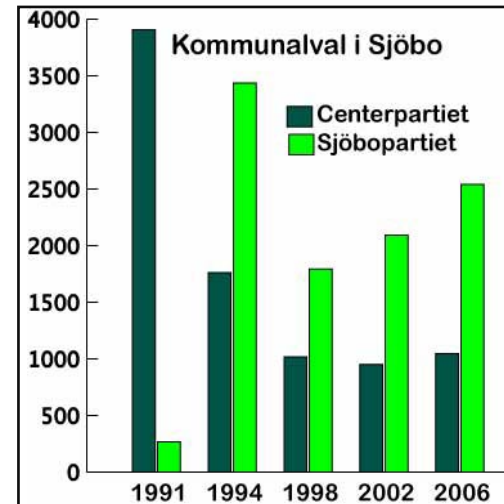
45,3 procent mot 26,0 procent av rösterna - en skillnad på nära 20 procentenheter.

Det var framförallt från (m) och (s) som (c) vann över röster i kommunalvalet -88.

År 1991 hade många centerpartister övergivit sitt parti i riksdagsvalet.

Efter uteslutningen av Sven-Olle Olsson ur Centerpartiet startade han s.a.s. eget och tog med sig sina väljare.

I valet 1994 fick **Sjöbopartiet** när 32% av rösterna och besatte 16 av 49 mandat i Sjöbo kommunfullmäktige.

“Det fula trynet i Sjöbo

Du har ett fult tryne Sven-Olle, liksom de andra svinen i din sjöbostia.

Vilken skadlig näring har du förätit dig på?

Är det stekt fläsk och kokt gröt med grädde?

Det är en ensidig kost som förstockar.

Men den alldeles råa och lidande världen strax utanför din egen hank och stör har du mage nog att ignorera och förskjuta.

Vad är du rädd för, Sven-Olle?

Att sittfläsket skall börja brinna?.

Vem är du rädd för, Sven-Olle?

Att någon där utanför skall komma?

Att någon utanför skall komma och ta maten ur munnen på dig.

Oroa dig inte!

Ingen vettig människa vill dela ditt bröd!”

Dikt av **Siv Arb**,
på AB:s kultursida den 26/9 1988

11 b) Partier

Gemensamt för de här uppräknade partierna är att de är **invandringskritiska**, de förespråkar en restriktiv invandrings- och flyktingpolitik.

1. Skånepartiet

Skånepartiet (Skåp), är ett regionalt parti i Skåne, grundat i mars 1979 av *Carl P Her-slow*, som 30 år senare fortfarande är partiets ledare.

Skånepartiet var representerat i Malmö kommunfullmäktige 1985-2006 och har haft en framgångsrik satsning på närradio. Ett av partiets profilfrågor är invandringen.

2. Sjöbopartiet

Sjöbopartiet bildades efter utslutningen av *Sven-Olle Olsson* och två andra centermedlemmar i Sjöbo ur Centerpartiet.

Partiet ställde första gången upp i kommunalvalet 1991, men fick då bara 1 mandat i fullmäktige. År 1994 blev dock en stor framgång, med 16 mandat. I de följande valen har antalet mandat minskat, för att efter 2006 ligga på 7, med drygt 14% av rösterna.

3. Sverigedemokraterna

Sverigedemokraterna bildades 1988 utifrån en gruppering inom det tidigare bildade Sverigepartiet. De tongivande - *Leif Ericsson*, *Sven Davidsson* och *Jerker Magnusson* - hade länge varit aktiva inom BSS.

I början hade partiet delat ledarskap, *Leif Ericsson* var en av två talespersoner fram till 1989, sedan kom *Anders Klarström*, som satt till 1995. Då hade man övergått till att bara ha en talesperson, en partiledare. *Mikael Jansson*, tidigare centerpartist, tillträdde som partiledare 1995 och satt i 10 år. 2005 efterträddes han av *Jimmie Åkesson*, tidigare ordförande i ungdomsförbundet, SDU.

Partiets tidning är SD-Kuriren. Partiet har för sin utåtriktade verksamhet bedrivit närradiosändningar, framförallt i Stockholm. Av och till har torgmöten hållits, nöten som ofta saboterats av meningsmotståndare.

Sverigedemokraterna har alltsedan starten ställt upp i kommunalval och riksdagsval och för varje val fått fler röster. Sina första kommunala mandat vann man 1991, i Dals-Ed och Höör. Dals-Ed hade före valet haft en asylantförläggning.

Inför valet 2002 lyckades SD värva både *Sten Andersson*, tidigare moderat riksdagsledamot, och *Sven-Olle Olsson*.

Med *Jimmie Åkessons* tillträde som partiledare bytte Sverigedemokraterna logotyp, från facklan till blåsippan.

Detta markerade en ny fas för partiet, med ett tydligt avståndstagande från en del av det som partiet tidigare förknippats med. Rågängen gentemot nazismen hade ju inte från början varit helt glasklar. Den politiska omorienteringen har också innefattat ett uttalat ställningstagande för staten Israel.

År 2006 nådde SD nära 3% av rösterna i riksdagsvalet och fick mandat i 144 av landets 290 kommuner, dock kunde man inte besätta alla platserna. SD fick mandat även i kommuner där partiet inte ställt upp någon kandidat, vilket gav en tom stol. Partiet har även kandiderat i kyrkoval och EU-val.

Från massmedia har Sverigedemokraterna hållits borta, de har inte ens tillåtits få in betalda annonser i dagstidningar.

Med två undantag:

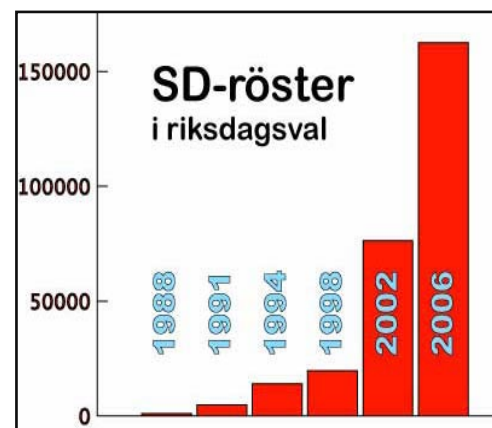
Den 5 maj 2002 i SVT:s "Agenda", med Lars Adaktusson som programledare. Sten Andersson mötte folkpartiledaren Lars Leijonborg.

Den 23 november 2004 i SVT:s "Debatt", med Lennart Persson som programledare. Jimmie Åkesson, då SDU-ordförande, mötte Leijonborg.

Efter att ha blivit partiledare mötte Åkesson först CUF:s Fredrick Federley i SVT:s "Val 06".

En ny höjdpunkt var mötet med Mona Sahlin i TV4:s "Kvällsöppet", med Lennart Ekdahl som programledare. Det skedde i april 2007.

Hösten 2009 debatterade Jimmie Åkesson även mot Maud Olofsson. Det skedde efter att han fått in sin uppmärksammade debattartikel i Aftonbladet.

4. Ny Demokrati

Ny Demokrati (NyD) var till stor del en skapelse inför valet 1991, av två personer: *Ian Wachtmeister* och *Bert Karlsson*.

Inför valet fick partiet draghjälp av rikstäckande television, där de släpptes fram och där opinionsmätningar redovisades, som visade att partiet kunde ta sig in i riksdagen.

Så skedde också 1991, då Ny Demokrati fick 6,7% av rösterna. Det gav 25 mandat i riksdagen.

Partiet blev vågmästare i riksdagen, men kunde ändå inte påverka politiken. En borgerlig regering tillträdde, där Folkpartiet präglade invandringspolitiken.

På valnatten hade Bengt Westerberg rest sig från TV-soffan i protest när Wachtmeister och Karlsson kom in i studion.

Efterhand som partiets invandringskritiska linje blev tydlig kom massmedia att inta en alltmer negativ hållning till Ny Demokrati och opinionsmätningar kunde visa på ett minskat stöd för partiet. Ian Wachtmeister avgick som partiledare och vid valet 1994 åkte NyD ut ur riksdagen. Fraktionsstrider tilltog och partiet föll snart i bitar.

Ett påstående som ofta upprepats är att andra partier skulle ha "övertagit Ny Demokratiska invandringspolitik". Sanningen är att många av NyD:s idéer hade uttryckts redan tidigare, i en s-proposition 1990.

5. Hembygdspartiet

Hembygdspartiet (HbP) startades år 1995 av bl.a. *Leif Larsson*.

Hembygdspartiet gav ut tidningen Grindvakten och bytte 1997 namn till Konservativa Partiet. Efter ett försök till samarbete med reserna av Ny Demokrati och ett dåligt resultat i valet 1998 lades partiet ned.

6. Det nya partiet

Det nya partiet (d) var ett nytt partiprojekt från *Ian Wachtmeister* och ett uttalat enmansprojekt. Någon medlemskader var det inte tal om, Wachtmeister var uppenbart bränd av tidigare erfarenheter med motsättningar och virrhjärnor.

Partiet ställde upp i riksdagsvalet 1998, men redan före valet hade Mats Svegfors från Svenska Dagbladet utlovat att inga massmedia skulle uppmärksamma partiet. Ett löfte som hölls.

Istället uppmärksammades Ian Wachtmeister av AFA-huliganer under sin valturné.

Dessa saboterade effektivt nästan varje torgmöte genom oljud och angrepp på utrustning. Polisen gjorde inte mycket för att ingripa.

I valet 1998 fick (d) bara 25.000 röster, dvs bara något mer än vad SD fick i samma val. Det nya partiet kom inte in i riksdagen.

7. Nationaldemokraterna

Nationaldemokraterna (ND) bildades år 2001 som en utbrytning ur Sverigedemokraterna, vars verksamhet i Stockholmsregionen burits upp främst av dem som nu lämnade partiet.

Den förste partiledaren var Anders Steen, 2004 efterträdd av Tomas Johansson, som 2005 avlöstes av Nils-Eric Hennix. ND-ledare sedan år 2006 är *Marc Abramson*, tidigare ordförande för ungdomsförbundet, NDU.

Partiets ideologi är etnopluralism, dvs man förespråkar en etnisk mångfald på global nivå. Det betyder att ND motsätter sig att svenska folket rasmässigt byts ut. Partiet vill stoppa invandring från länder utanför den västerländska kulturkretsen. Jämfört med SD är ND kritiskt till Israel.

ND har ett starkt fäste i Södertälje, med två mandat i kommunfullmäktige. I riksdagsvalet 2006 fick partiet bara 3.000 röster, dvs 0,06%

ND ger ut en ambitiös tidning, *Nationell Idag*, vilken sedan hösten 2009 utkommer denna tidning varje vecka.

“Jag skulle gärna tillägga att skulle Er (BSS) verksamhet inte vara åtalbar är jag beredd att verka för att den skall bli det”.

Bo Strömstedt , Expressen 1980

Försöken till opinionsbildning och folkupplysning har - utöver partier och valrörelser - haft ett antal kanaler:

- flygblad, affischering och utåtriktade manifestationer
- torgmöten och inomhusmöten
- tidskriftsutgivning
- bokutgivning
- webbsidor

1. BSS

Bevara Sverige Svenskt (BSS) startades redan 1979. Den person som mest kommit att förknippas med BSS är *Leif Zeilon*, vilken pga den intensiva förföljelse som drabbade honom bytte namn till Leif Ericson. Hans politiska intresse hade vaknat på 1970-talet då han var aktiv i Demokratisk Allians, som stödde USA:s krig i Vietnam.

Zeilon drabbades snart av yrkesförbud pga sitt politiska engagemang.

BSS-verksamheten bestod till stor del i att sprida flygblad och sätta upp affischer och klistermärken.

Verksamheten finns dokumenterad i boken “*BSS - ett försök att väcka debatt*”, utgiven 1990. Tryckt i USA...

I denna bok skrev man:

“Massmedias kampanjer gav BSS medlemmar av allt hårdare virke. Attityderna i invandrarfrågan blev hårdare samtidigt som hetsen mot patrioter fortsatte att öka. Man kunde klart notera tendenser till en ökad polarisering i denna fråga.”

Det som idag läggs BSS till last från pk-håll, för att ha varit extrem, kan alltså i någon mån ha varit ett resultat av hur organisationen bemöttes.

Å andra sidan är det ju ur pk-perspektiv “extremt” redan att vilja minska invandringen till Sverige.

Det dröjde till 1983 innan BSS formellt valde en ordförande. Det blev *Sven Davidsson*, den ende som varit organisationens ordförande.

Ur BSS-programmet:

“Invandring endast av seriösa personer från kulturellt och etniskt besläktade länder

Flyktingmottagning endast av personer som är etniskt närbesläktade med nordbor

Uppmuntran och understödande av repatriering av personer från etniskt och kulturellt avvikande länder

Förbud mot internationell adoption

Skärpningar av abortlagen.”

Vid en demonstration utanför SIV i Norrköping 1985 löd texten på banderollen: “*Stoppa invandringen - verka för repatriering*”.

BSS upplöstes formellt i november 1986 i samband med att man gick samman med Framstegspartiet för att bilda Sverigepartiet. Partiledare blev Stefan Herrmann, som snart orsakade slitningar.

2. Fri Information

Tidskriften Fri Information om Invandringen (FIIN) startades 1992 av läkaren och moderaten *Eva Bergqvist*, aktiv både primärkommunalt och i landstingspolitiken.

En bakgrund till startandet av tidskriften var att Eva Bergqvist utanför sin bostad i närheten av Västerås fått en flyktingförläggning och kunnat erfara hur illa den officiella retoriken rimmade med verkligheten.

I valet 2002 fick Eva Bergqvist flest personkryss på den kommunala m-valsedeln i sin kommun. Efter att hon uteslutits ur Moderaterna, pga av sin invandringskritik, satt hon som partilös i Hallstahammars kommunfullmäktige. Där var hon den ledamot som lämnade in överlägset flest motioner och interpellationer.

FIIN fortsatte att utkomma fram till Eva Bergqvists alltför tidiga död vid 64 års ålder år 2003. Hon underhöll även en webbsida.

3. Blågula Frågor

Tidskriften Blågula Frågor (BGF) började utges av bussföraren och f.d. socialdemokraten *Jan Milld* 1994. Det skedde som en uppföljning av den bok han skrivit om svensk invandringspolitik, "*Lagom är bäst!*"

År 1995 bildades föreningen Blågula frågor, med läraren och miljöpartisten *Anders Sundholm* som ordförande. År 1996 öppnade BGF även en webbsida - *bgf.nu*.

Utgivningen av papperstidningen upphörde år 2006, men webbsidan *bgf.nu* har fortsatt att expandera, till att idag utgöra ett omfattande arkiv kring demokrati och invandringspolitik.

I BGF-verksamheten har även ingått att hålla torgmöten och organisera inomhusmöten. Ett sådant ordnades i början av år 1996, i samband med Sincariaffären.

BGF har även framställt filmer.

4. Samfundet

Samfundet för nationell och internationell utveckling startades av akademikerna *Ingrid Björkman*, *Jan Elfverson* och *Åke Wedin*. Tillsammans gav de 1994 ut boken "*Invandring - sammanbrott eller utveckling?*", som fick stort genomslag.

Ansatsen var att koppla ihop invandringen med internationellt solidaritetsarbete, ett tema var att underlätta återvandring genom att organisera så att de hemvändande kunde medverka till att bygga upp sina hemländer.

För författarna, med deras tidigare erfarenheter och intressen, var detta naturligt. Ingrid Björkman hade tidigare arbetat i Afrika med kultur- och teaterverksamhet.

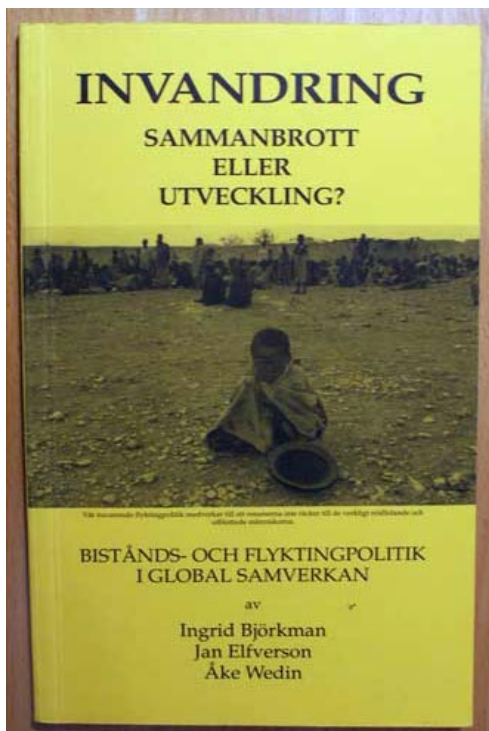
Åke Wedin hade varit verksam inom arbetarrörelsens internationella solidaritetsarbete, som ansvarig för kontakter med först motståndsrörelsen i diktaturens Spanien, sedan Latinamerika.

Ingrid Björkman lyckades också med bedriften att under början av 90-talet få in ett antal debattartiklar i stora svenska dagstidningar, bl.a. Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter. Genom hennes artiklar kunde många läsare för första gången få sina egna tankar och känslor kring invandringen bekräftade, i offentligheten. Det gjorde att många hörde av sig till Ingrid Björkman och runt henne växte ett nätverk av sympatisörer fram.

Ingrid Björkman på DN Debatt den 20/10 1993:

"Invandringspolitiken försvaras med moraliserande argument, aldrig med saksak. Dess försvarare gör anspråk på att ha moralmonopol.

Jag hävdar att denna moral är en myt och att den invandringspolitik som förts det senaste decenniet i själva verket är djupt omoralisk.

Jag kommer här att diskutera den under följande punkter:

- Ekonomiskt slöseri som resulterar i att vi hjälper för få flyktingar
- Hot mot asylinstitutionen
- Kompetensutarmning ("brain-drain") i u-världen
- Desinformation och mörklägning av fakta
- Främlingsfientlighet.

Flyktingar behöver tillfällig asyl för att sedan återvända och delta i återuppbyggnaden av sitt land när förhållandena normaliserats. Hjälpen blir både effektivare och humanare om de tillbringar asyltiden i ett närområde. Den kulturella omställningen under asyltiden blir mindre krävande och återflyttningen går smidigare. Framför allt kan betydligt fler flyktingar hjälpas för samma ekonomiska insats."

5. Folkviljan

Folkviljan och Massinvandringen (FoM) startades på hösten 1996. Ambitionen var att organisera så många som möjligt, som var kritiska till den förda invandringspolitiken och att bedriva opinionsbildning genom flygbladsutdelningar.

Målsättningen formulerades så här:

"Organisationen Folkviljans uppdrag är trefaldigt:

- 1. Att objektivt informera om invandringen och dess konsekvenser***
- 2. Att kanalisera en folklig protest med den förda flykting-, invandrings- och invandrarpolitiken, och verka för att politiken läggs om.***
- 3. Att medverka till att denna protest kanaliseras fredligt och konstruktivt.***

Folkviljan accepterar invandring, men anser att den måste ske i en sådan takt och under sådana former att etniska spänningar inte byggs in i vårt samhälle.

Folkviljan företräder en 'inkluderande nationalism' och en 'öppen svenskhet'. Dvs det måste vara möjligt för invandrare att bli svenskar. Invandrarskap måste vara något övergående - assimilering är önskvärt för dem som skall bo kvar länge i Sverige.

Folkviljan är antirasistisk, dvs tar avstånd från etnisk diskriminering. Varje individ skall bemötas efter sitt eget uppträdande - inte efter vare sig utseende eller födelse-land. Såväl främlingsfientlighet som svenskfientlighet skall bekämpas."

I ledningen fanns Kenneth Sandberg, Vilhelm Sjölin, Erik Groth Eriksen, Ingrid Björkman och Karl Johan Liddefelt. Organisationen hade snart över 1.000 medlemmar.

Folkviljan hade ett större möte på Hotell Winn i Solna våren 1997, där bl.a. Sten Andersson, m-riksdagsman, och Kajsa Ekholm-Friedman, antropolog, medverkade.

Det blev en mediastorm kring framförallt Ekholm-Friedmans medverkan, men Folkviljan fick också uppmärksamhet.

Som en följd av detta kunde Karl Johan Liddefelt medverka i SVT-programmet "På din sida" den 16 maj -97 - där han fick sympatierna på sin sida inte genom det lilla han fick tillfälle att säga, utan pga den så uppenbart oförskämda behandlingen i TV-studion.

6. SALT

Tidskriften SALT började utkomma år 1999 och utgivningen fortsatte fram till år 2002. Då hade 10 nummer utkommit. Den hade startats av Jonas de Geer och Per Olof Bolander.

I det första numret av SALT deklarerade de:

"Låt oss bara säga att vi inte föraktar Gud, familj och fosterland. Vi tror inte på en

krävandets och självömkandets kultur utan på en ansvarstagandets och självuppföringens. Vi tror inte att gränser och normer hämmar människan utan tvärtom är förutsättningar för all frihet värd namnet.

- Hela västvärlden befinner sig idag i djup kulturell och social kris. Kraftigt ökande brottslighet, vilket i så gott som samtliga västländer har tydliga samband med massinvandring från andra världsdelar, kraftigt ökande psykisk ohälsa, framförallt bland ungdomar, identitetsförvirring och otrygghet, splittrade familjer, sjunkande rättssäkerhet, förljugna och fördummande massmedier är bara några av problemen.”

“Det kanske allvarligast i denna situation är att den kulturradikalism som bär stor del av ansvaret för dagens sorgliga situation totalt dominerar landets politiska och intellektuella liv, ... det är som om brandförsvaret skulle bestå av idel pyromaner.”

7. Salem

År 2000 lynchades 17-årige Daniel Wretström i Salem söder om Stockholm. Som en följd av inte bara detta brutala mord utan också massmedias mörkande och bagateliserande av våldet mot svenskar har sedan dess hållits en årlig manifestation i Salem, till minne av Daniel.

Trots mörker och kyla, trots ibland dålig väder och en hotbild från AFA-figurer, har tusentals svenskar mött upp - unga och gamla, män och kvinnor.

Manifestationen har stämplat som “nazistisk”. Sant är att där har medverkat även nazister, men detta kan inte sägas om deltagarna i allmänhet. Det handlar om vad man 1968 skulle kalla en enhetsfront: många olika människor, oavsett bakgrund och åsikter i andra frågor, samlas för en gemensam sak.

Så var det på 60-talet i Vietnamdemonstrationerna. Dessa organiserades till stor del av kommunister, för att få stopp på USA:s krig mot det vietnamesiska folket.

Den här gången gäller det vårt svenska folk.

8. Bokutgivning

Det har givits ut en hel del böcker. Utöver den ovan nämnda har Björkman-Elfverson-Wedin skrivit ytterligare två: **“Flyktingpolitikens andra steg”** 1996 och **“Exit Folkhemssverige - en samhällsmodells sönderfall”** 2005.

Åke Wedin hade tidigare, tillsammans med Eskil Block, skrivit **“Flyktingpolitik i analys”** 1993.

Jan Elfvsen skrev **“Politikens haveri”** 2006.

Jan Milld skrev **“Lagom är bäst!”** i två olika upplagor, den senare utkom 1995 och finansierades av Samfundet. **“Dialog om invandringen?”** utkom 2002.

Lars Jansson skrev **“Mångkultur eller välfärd?”** 2002, om invandringens kostnader. Lars Jansson är universitetslektor i företagsekonomi.

John Järvenpää har skrivit inte mindre än tre böcker: **“Multikulturens paradoxer”** 1996, **“Invandring och demokrati”** 2002 och **“Politisk korrekthet”** 2006.

Anders Johansson skrev **“Invandrapolitiken i ‘Monas’ Sverige”** 2003 och **“Sanningen är originell”** 2005.

Till de intressanta böckerna kan räknas även **“20 RÖSTER OM 20 ÅR”**, utgiven av Sverigedemokraterna 2008.

9. Internet

På internet fanns först **Fri Information** och **Blågula frågor**, sedan har ett stort antal och mycket bra invandringskritiska bloggar tillkommit.

En av de allra bästa var Weine Bergs **“Rakryggad”**.

10. SVIC

Tabloidtidningen **“Sverige i Centrum”** (SVIC), för gratisutdelning vid kollektivtrafik och i köpcentra, startades 2005 och utkom fram till året därpå, med sammanlagt sex nummer. Upplagan låg kring 40.000 exemplar.

Projektet drevs av *Jan Milld* och *Björn Hammarbäck*, men måste avbrytas i brist på ekonomiska resurser och pga den enorma arbetsbelastningen.

11. Nationell Idag

Tidningen Nationell Idag utges av Nationaldemokraterna, med *Vavra Suk* som redaktör. Sedan hösten 2009 kommer den med ett nytt nummer varje vecka, och har statligt tidningsstöd i sikte.